

Drahé detičky moje, aj dnes môj Syn mi dáva milosť doprevádzať vás, ako matka, k večnému ženíchovi.

Iba túžiac po Bohu sa môžete zaľúbiť Doňho tak, ako som sa zaľúbila ja, tým, že som povedala svoje áno.

“Áno” znamená “Tu som”. Vy sa môžete zamilovať a kráčať po Jeho stopách. Aj ja som bola rozrušená zo všetkého toho, čo som počúvala, ale vnímala som, že to bol Hlas zhora. Deti moje, ak chcete, a túžite, počuť hlas Boha, treba počúvať, aby každý z Vás mohol objaviť Jeho plány.

Detičky moje, nemôžte pochopiť rozumom lásku Boha; treba iba milovať; a vy, detičky moje, čo sa na tejto zemi nachádzate v utrpení, premeníte ho na milosť. Môj Syn Vám hovorí “žehnajte všetko, nepreklínajte”, svätosť sa obsiahne iba s pomocou Ducha Svätého a keď kríž začína tlačiť, uprite pohľad na Neho. On z kríža si zobral všetky vaše bolesti. Učte sa od neho a uvidíte, že všetky vaše bolesti sa premenia na požehnanie! Vedzte, detičky moje, že keď na Vás príde utrpenie, ktoré ste nežiadali, a dokážete ho darovať Bohu, v tej chvíli príde milosť viery. Preto vás žiadam stať sa apoštolmi, lebo utrpenie nieje porovnateľné s večnosťou. Modlite sa, deti moje, aby ste obsiahli túto milosť, aby ste sa stali svedkami lásky a útechy. Každý deň treba povedať vaše áno. Ale, ak nežijete Božie Slovo, nebudete vedieť rozpoznať pravý pokoj.

Modlite sa, modlite sa, modlite sa, detičky moje, aby ste mohli žiť v pravde, lebo satan vás chce zviest, presviedčajúc vás, že hriech neexistuje. Deti moje, povzbudzujem vás svedčiť o pravde a nenechajte si ukradnúť nádej! Budem vždy po vašom boku! Treba, detičky moje, byť blízki spovedi, a všetkým ostatným sviatostiam, s pomocou pastierov. Modlite sa, modlite sa, modlite sa. Madona nás požehnala svojou materskou láskou a odišla.

(Keď prišla Madona, ako vždy, zveril som jej všetkých chorých a vás všetkých)

Všeobecné poznámky....

A – tieto slová sú iba posolstvom povzbudenia (1 Kor 14/3). Žiadna predpoveď budúcnosti, žiadne zjavenie, ani inštrukcie ohľadom pobožnosti....iba Evanjelium!

B – Máriine Áno vyslovené vo Svätom Dome v Lorete je na základe prvej časti textu. Zatiaľ čo svoj súhlas (Ján 19, 25 nasledujúce) pod stromom Kríža je v uvedený v poslednej časti.

C – Od roku 1960, tu a tam, nachádzame nerozhodnosť rozprávať o Kríži a o tom, čo

vyžaduje. A to vďaka latentnej bolesti, ktorou prešli prejavy kresťanstva medzi XV. a XIX. storočím. Príliš často predstavovali duchovnosť utrpenia, ktorá zdôrazňovala voluntarizmus, askézu, zásluhu bez lásky. Tieto vyjadrenia boli príliš odlúčené od mystiky spásy a od kontemplácie Ježiša a Márie. Pred hromadným útekem, apoštoli s veľkým srdcom, chceli ukončiť pochmúrne náboženstvo.

D – Žiada sa od nás, aby sme sa stali radostným apoštolmi právd umlčaných modernou hedonistickou a permissívnou mentalitou.

Komentár.

– “...som sa zaľúbila ja, tým, že som povedala svoje áno.
“Áno” znamená “Tu som”. Vy sa môžete zamilovať a kráčať po Jeho stopách.”

Francúzska mystička Matka Mária od Kríža (stigmatizovaná v období 1938 až 1998) je zakladateľkou duchovnosti Obety, ktorú ona sama zahrňuje do troch slov: Ecce – Fiat – Magnificat. Na začiatku tohto pôstneho obdobia sme pozvaní k mužnej duchovnosti štedrosti. Táto Krížová Cesta nášho života nebude smutná, (ako Lello nieje smutný) lebo, v najtemnejších okolnostiach, pocítíme srdečnú nehu Márie prítomnej po našom boku.

“Detičky moje, nemôžte pochopiť rozumom lásku Boha; treba iba milovať; a vy, detičky moje, čo sa na tejto zemi nachádzate v utrpení, premeníte ho na milosť.”

Kniha Jób nám dokazuje, že utrpenie bude vždy pohoršením pre rozum. Ale srdce, formované Duchom Svätým, premenené láskou, nepochopiteľným spôsobom chápe bolesť. Tak to bolo v prípade svätej Jozefíny Bakhity, ktorá po tom, čo bola päťkrát predaná ako otrok, sa podrobovala – ešte pred krstom – všetkým poníženiam.

Celé tajomstvo Veľkej Noci, ktoré sa pripravujeme prežívať počas Pôstneho obdobia je práve tu prítomné. Smrť sa premení na život, bolesť na slávu, strach na dôveru, neplodnosť na radosť.

Prepojenie Kríža a Radosti je kresťanský paradox: temný pre rozum, avšak žiarivý pre jednoduché srdce navštívené Duchom. Pomyslime len na svätého Františka a na brata Leone, ak sa chceme naučiť pravej radosti. Pomyslime na radosť Karmelu, na úsmev malej Terezky a Matky Terezy. Pomyslime na františkánske jasanie Terézie Neumannovej, na radosť Marty Robinovej.

Medzi modernými mystikmi nenájdeme masochizmus ani nezdravý smútok. Pomyslime na atmosféru Medzjugoria, na Vickin úsmev.

Lello sa radí do tejto tradície. On je navštevovaný krížom, nikdy však o tom nehovorí; zatiaľ čo rozlieva všade svoju prekypujúcu radosť. Je to niečo odzbrojujúce, niečo čo znepokojuje, a na začiatku vyrušuje.

“Môj Syn Vám hovorí “žehnajte všetko, nepreklínajte”, svätosť sa obsiahne iba s pomocou Ducha Svätého a keď kríž začína tlačiť, uprite pohľad na Neho.”
Netreba sa stať stoikmi; neporaziteľnými, nezraniteľnými, ktorí necítia bolesť; ale naopak v malosti, stať sa obetovanými baránkami z lásky pod dobrotivým pohľadom Ježiša a Márie.

“On z kríža si zobral všetky vaše bolesti. Učte sa od neho a uvidíte, že všetky vaše bolesti sa premenia na požehnanie!”

Kríž nahrádza jabloň knihy Genesis a stane sa príčinou nie zatratenia, ale spásy (sv. Ján z Kríža, Duchovná pieseň, strofa 28).

“Vedzte, detičky moje, že keď na Vás príde utrpenie, ktoré ste nežiadali, a dokážete ho darovať Bohu, v tej chvíli príde milosť viery.”

“Preto vás žiadam stať sa apoštolmi, lebo utrpenie nieje porovnateľné s večnosťou. Modlite sa, deti moje, aby ste obsiahli túto milosť, aby ste sa stali svedkami lásky a útechy.”

“Modlite sa, modlite sa, modlite sa, detičky moje, aby ste mohli žiť v pravde, lebo satan vás chce zviest, presviedčajúc vás, že hriech neexistuje.”

Každý deň, a zvlášť v pôstnom období, treba sa stať apoštolmi radosti. Výzva je dôležitá, lebo od nej závisí obrátenie sveta. Pokrstený chápe, že hriech existuje; aj keď niekedy vedomie hriechu zmizne, lebo sme kontaminovaní názormi sveta. Toto ospravedlňuje existenciu Máriinych pútnikov – I pellegrini di Maria, aby zohriali naše kresťanské presvedčenia, aby posilnili naše slabé vôle, odstrániť náš skrytý ateizmus.

Svätý Pavol a celá veľká tradícia, nás o tom učia. Hriech nedá slobodu, ale otroctvo. Telo je väzením, ak ho duch nepremení. Vášne vedú k nekonečnému smútku. Takže, sme pozvaní k pôstnemu obdobiu plnému pravdy. Ak postavíme Boha na prvé miesto, ak rozmnožíme obety, tak už tu dolu zakúsime Radosť a plnosť.

Zostáva zopár dní pred začiatkom pôstneho obdobia. Neváhajme vyhraď si čas na to, aby sme si zvolili a napísali predsavzatia pre túto “duchovnú jar”!

Otec M.F.